

นิทาน เรื่อง กากับเหยือกน้ำ

หน่วยเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เขียนอ่านสนุก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง อ่านจับใจสำคัญ

รายวิชา พื้นฐานภาษาไทย รหัส ท๑๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

นิทาน เรื่อง กากับเหยือกน้ำ

ณ ป่าแห่งหนึ่ง ในฤดูร้อนที่มีอากาศร้อนอบอ้าว ทำให้แม่น้ำ ลำธารแห้งขอด ไม่มีน้ำแม้แต่หยดเดียว ในขณะเดียวกันก็มีกาดูหนึ่งบินหาน้ำดื่มด้วยความหิวกระหาย แต่หาน้ำเท่าไรก็ไม่เจอ จนมันเริ่มเหนื่อยและหมดแรงลงเรื่อย ๆ “น้ำหายไปไหนหมด ข้ากระหายน้ำเหลือเกิน แอ้ง แอ้ง” เจ้ากากล่าวด้วยน้ำเสียงที่เหนื่อยหอบ

ทันใดนั้นเองสายตาของเจ้ากาก็เลื้อยไปเห็นเหยือกน้ำขนาดใหญ่ใบหนึ่ง ตั้งอยู่ที่หน้าบ้านของชาวนา มันจึงรีบบินไปดูด้วยความดีใจ แล้วค่อย ๆ ใช้ตาข้างหนึ่งส่องลงไปดูผ่านปากเหยือก แต่ทว่ามีน้ำเหลือเพียงก้นเหยือกเท่านั้น ทำให้เจ้ากาไม่สามารถเอางอของปากของมันลงไปกินน้ำได้

“เฮ้อ... มีน้ำเหลือเพียงก้นเหยือกแบบนี้ แล้วข้าจะกินอย่างไรล่ะเนี่ย” เจ้ากาถอนหายใจพร้อมบ่นพึมพำกับตัวเองเบา ๆ

ในระหว่างที่เจ้ากากำลังคิดหาวิธีที่จะกินน้ำในเหยือกอยู่นั้น สายตาของมันก็หันไปเห็นก้อนหินเล็ก ๆ ที่อยู่ตามพื้น จึงทำให้เจ้ากาคิดแผนการดี ๆ ขึ้นมาได้

“ข้าคิดออกแล้ว ลองคาบก้อนหินเล็ก ๆ พวกนี้ใส่ลงในเหยือกดีกว่า เพื่อระดับน้ำจะสูงขึ้นมาจนข้าสามารถกินน้ำที่อยู่ก้นเหยือกได้” เจ้ากาคิดแผนการในใจ

จากนั้นมันจึงเริ่มใช้ปากคาบก้อนหินเล็ก ๆ มาใส่ลงในเหยือกน้ำอย่างใจเย็น ยิ่งเจ้ากาใส่หินมากเท่าไรน้ำในเหยือกก็ค่อย ๆ สูงขึ้นเรื่อย ๆ

จนในที่สุดระดับน้ำก็สูงขึ้นมาถึงปากเหวอีก ทำให้เจ้ากาสามารถใช้จะงอยปาก
ตักน้ำได้อย่างง่ายดาย